

[Økonomi- og budgetministeren.]

sammen tager for givet, noget, som næsten automatisk får politisk godkendelse. Isoleret set vil sådanne forbedringer næsten altid forekomme rimelige, men vi kan desværre ikke nøjes med at se på dem isoleret. Udgifterne skal jo lægges oven i de øvrige udgifter, og så mærker vi resultatet.

For så vidt angår budgetarbejdet med kommunerne, tror jeg, vi står over for en proces, der må udvikle sig etapevis over en årrække. Jeg er stærkt interesseret i, at vi får afviklet en række af de omstændelige ordninger, som der er peget på i standardredegørelsen fra august sidste år, og jeg mener, at kommunerne og budgetdepartementet i samarbejde med de pagældende ressortministerier bør gennemgå hele systemet på ny. Regeringen har tillid til kommunerne og ser gerne, at der sker en yderligere decentralisering af opgaverne. Motiveringen for, at man i sin tid centralt fastsatte normer for en række af de serviceydelser, som kommunerne har ansvaret for, var vel navnlig et ønske om at give befolkningen adgang til nogenlunde samme ydelser, uanset hvor i landet man bor. Med kommunalreformen og oprettelsen af de større kommuner er vægten af dette argument blevet stærkt reduceret.

For de kommunale ydelser, der delvis finansieres af staten, er argumentet for de centralt fastsatte normer, at det er nødvendigt at holde igen på kommunerne. Jeg tror, at også dette argument er noget overdrevent, og det kan i hvert fald ikke anvendes, efterhånden som vi får omlagt refusionsordningerne til tilskud efter objektive kriterier. Regeringen finder en sådan omlægning ønskelig, og man vil fremme drøftelserne og byrde- og opgavefordelingen. Internt har vi allerede fremmet arbejdet, derved at alle opgaver er blevet samlet hos indenrigsministeren. Den tidligere regering havde placeret byrdefordelingen hos økonomiministeriet, opgavefordelingen hos arbejdsministeriet, mens de øvrige relationer til kommunerne lå hos indenrigsministeriet, og da budgetdepartementet også skulle være med, var der tale om en ikke ringe spredning af arbejdet.

De samlede offentlige udgifter må afstemmes ud fra samfundøkonomiske hensyn, og som led heri bør man stille efter tilveje-

bringelse af 3-årige budgetoverslag for både staten, amtskommunerne og kommunerne. Det behøver ikke at være overslag, der er lige så detaljerede som de årlige budgetter, og de bør også opstilles på en anden måde. I den kommende budgetoverslagspublikation vil statens budgetoverslag for 1973-74 frem til 1975-76 blive opstillet både på den traditionelle måde og fordelt på 25 forskellige formål. Jeg tror, at denne formålsopdeling vil kunne danne udgangspunktet for et samlet offentligt budgetoverslag.

Jeg vil gerne stærkt understrege, at formålet med det arbejde, budgetdepartementet er i gang med på dette område, ikke er et forsøg på nedskæring af standarden på noget bestemt område, det være sig det sociale, sundhedsmæssige eller undervisningsmæssige. Der er alene tale om at tilvejebringe et bedre beslutningsgrundlag for de politiske instanser, og jeg er overbevist om, at man fra politisk side med et sådant forbedret beslutningsgrundlag vil være i stand til at prioritere således, at både hensynet til opretholdelse af standarden af de offentlige ydelser og hensynet til udgifts-siden kan blive tilgodeset.

Inge Fischer Møller: Spørgsmålet om indretning og driften af daginstitutioner og plejehjem berører direkte og indirekte mange mennesker i et velfærdssamfund. På daginstitutioner tilbringer mange børn igennem adskillige år den største del af dagen. På plejehjemmene må patienterne, der oftest er ældre mennesker, opholde sig døgnet rundt. Børnene repræsenterer vores fremtid, plejehjemspatienterne har i den erhvervsaktive del af deres liv bidraget til at skabe det samfund, som vi alle nyder godt af i dag. Det må man have for øje, når man vil diskutere standarden af de ydelser, der skal stilles til rådighed for disse samfundsgupper.

I disse år, hvor væksten i det offentlige udgifter får skylden for landets økonomiske vanskeligheder, og hvor derefter spørgsmålet om styringen af disse udgifter i høj grad er kommet i fokus, er det vel nok naturligt, at der iværksættes en undersøgelse af de processer, som ligger bag standardfastsættelsen af den enkelte offentlige ydelse. Da visse af disse områder i denne henseende hidtil har været relativt uop-